

1. Jag vill gerna älska dig och behaga alla; Men
 hur skall jag alltså bli omtyckt utaf alla?
 2. Vill man det för blonda hår sträng ett
 öppet anse? För en tind, der rosen står, tillor om-
 sträng henne?
 3. För ett ljusbrunt ögat sten, klart som
 bergstrålar,änder såsom elfenben, klappat som
 foruller?
 4. För en värt, Dianas lilla, vången lilla
 som styen, blåa ärores mofast lilla sammenskydd?
 5. Men hvad är val stöhetets glans, Rosen
 — som försvinner? Der i går en blomma fanns,
 Stoft i dag man finner.
 6. Nej, blott den, istän hwars bild Guds
 hjerter skålar, i hwars pannas öppna stid i full-
 den sig målar:
 7. Der på vinden blygsamheten strålar sig
 med nöjet, och på läppen glädigheten Med det vilja
 löst:
 8. Der en lydlig harmoni Mellan sig all-
 röjer, och, i Guds symfoni, Själens lust förnöjer:
 9. Der hwars tänsta, ren och mild, utaf om-
 het brinner, Der hos meniskan Skapans bild Man
 i aftryck finner:

Sjöhöheten.

Den andra:

— 4 —

GS 1486

Fem alldeles

Mya Wisor,

Den Första:

Ensam i fluggrifla dalen, &c.

Den Andra:

Sjöhöheten.

Den Tredje:

Lifwet en sjörefsa.

Den Fjerde:

Bränvins-Wisa.

Den Femte:

Om Hertigen af Augustenburg.

Morrköping, Chr. Tornequist, 1852.

1. Jag vill gerna älska dig och behaga alla; Men
 hur skall jag alltså bli omtyckt utaf alla?
 2. Vill man det för blonda hår sträng ett
 öppet anse? För en tind, der rosen står, tillor om-
 sträng henne?
 3. För ett ljusbrunt ögat sten, klart som
 bergstrålar,änder såsom elfenben, klappat som
 foruller?
 4. För en värt, Dianas lilla, vången lilla
 som styen, blåa ärores mofast lilla sammenskydd?
 5. Men hvad är val stöhetets glans, Rosen
 — som försvinner? Der i går en blomma fanns,
 Stoft i dag man finner.
 6. Nej, blott den, istän hwars bild Guds
 hjerter skålar, i hwars pannas öppna stid i full-
 den sig målar:
 7. Der på vinden blygsamheten strålar sig
 med nöjet, och på läppen glädigheten Med det vilja
 löst:
 8. Der en lydlig harmoni Mellan sig all-
 röjer, och, i Guds symfoni, Själens lust förnöjer:
 9. Der hwars tänsta, ren och mild, utaf om-
 het brinner, Der hos meniskan Skapans bild Man
 i aftryck finner:

Lifwet en sjörefsa.

Den Tredje:

— 5 —

10. Der det finns, och endast ber, Skvad wi
 stöhet falla; Den blott wärd att älskas är, den
 behagat alla.

— 8 —

7. Jag tror det skall den Danske Kung för-
 tryta, När han de små ser faderlösa gå; Med sorg
 de så sitt bröd i stycken bryta, Ty glädjen swann,
 när friget börja på.

8. Det uppror du har gjort i dessa länder,
 Har hindrat mången från sitt föremål, Det hunnit
 har också till Sveriges stränder Och Uplands runor
 i det blåa stål.

9. Hwad har du nu för dina onda ränker,
 Då du ej bistånd utaf Preussen fann? Nu ingen
 dig det gamla, goda stänker, Ty himlens eld mot dig
 nu är i brand.

10. Du hatas nu af dem du tänkte äga Till
 hjälp uti ditt onda företag, Ty Tyfken, lifsom Dan-
 sken, hör man säga: Du fångslas bär och aldrig se
 Guds dag.

— 8 —

10. "Så kan rasanbe tar från sitt galler,
beslutan han mobigt anför,
spänner och sluter och faller,
blefnar mot jorden och bör.

9. "Sinder mot tinder de brände,
Singalf gaf stidan en tåg,
werdgað hon sig på bortwände
och Singalf stod ensam som nån."

8. "Stanna du — sade den gvalna —
sag far ej blifwa hos dig,
ty jag är ej någon herdnin,
och Singalf kan aldrig få mig."

7. "Stönaste stida — han sade —
hvitst har fört dig till mig?
hvar har fört dig till Singalf den glade,
som aldrig kan stilla sig dig."

6. "Så gild då ned till den stona,
sattade hand emot hand,
drog hene upp i det gröna,
tätt emot lissorans stånd."

5. "Witton är ensam han bodde
bjupt i sin boende dal;
sternande saligt han trodde
sig bo i englarnes sal."

— 3 —

Den första:

Ensam i fluggrifa dalen,
tätt wid den swallande ström,
lesde, befriad från gvalen,
Singalf en herde så öm.

2. Tyft som en wandrande stjerna,
stön som en Gud i en dröm,
from som en ostuldens tärna,
som sjelfwa lifwet så öm.

3. 'Sorger, oro och smärta
och alla werldens gval,
hade ej rum i hans hjerta
och triffes ej uti hans dal.

4. Rärlek, som plågar så många,
hade ej rum i hans bröst,
blommornas doftande ångor
och foglarnes himmelska röst.

5. Det war nog länge (trefstrets år) utan
bränning, Då jag wid moder mins "patt" lag utan
bränning, Men se'n jag blifwit så stor jag börja gå
Sop jag bränning, Nu föter jag uti hvarvande wäl
Efter bränning.

4. En far bint strupe rann natt och dag
Utan bränning, Så stillaðe han wäl ingen lag Med
sitt bränning, Att du skall wara en syllepåm Med ditt
bränning, Swart wam pundar båd' pund och rom
och bränning.

3. Satt betta wara min egen sat Dag fram
bränning, Sag ej lessta far en enda dag utan brän-
ning, Ty när som far min wäl mer min lag Sop
han bränning, Sag ingen narmare att släpas på
Med mitt bränning.

2. Du är en alla syllepåm Med ditt brän-
ning, Som ej kan lessta en enda stund utan brän-
ning, Sa du är förbränd till topp och i Med ditt
bränning, Så jag war intet hvar du på släpas på Med
ditt bränning.

1. Ett bränning, Men han skall släpas om blott jag far
bränning; Min strupe torrar så han förgrås Utan
bränning? Satt mig så borsaga på nåt igen En sup
och dag min stona och så min wäl min stina här

Bränningens-Bista.

Den fjerde:

— 6 —

— 7 —

Den femte:

Om Hertigen af Augustenburg.

Sjunges som: "Uti Nordens isbetäckta dalar," &c.

Store Prins! ditt öde jag betänker, Du lesde
godt på Als, det wackra land, Uti ett flott, der guld
och silfwer blänker, Och all ting gick dig godt och
wäl i hand.

2. Ja du war rik och hade goda dagar, Men ack,
din stolta själ det intet tål; Att lyda under Danska
Kungens lagar, Dertill war du för hög och äresnål.

3. Du tänkte bilda dig ett eget rike Af Sles-
wig, Holstein, Als och Sonderborg; Du wille efter
Kunganamnet sika Och Preußen losse derom bra
försorg.

4. Din plan du trodde nu med seger kröna,
Du wille kallas ärorik — men ack, Din arga list
sick Kungen snart utröna Och Preußen då sitt swärd
i skidan stäck.

5. Ack, tänk nu på, hur du med folk har hand-
lat, Som satt i friid och wiste ej af nöd! Hur du
des glädje har i sorg förwandlat, Hur mången själ
nu mistat har sitt stöd!

6. Ja tänk nu på, hwad du med list bedrif-
wit, Hur mången man sitt lif fått släppa till! Hur
många tårar nu utgiutne blifwit! — Hwad lön tror
du att folk dig gifwa will?